

БАЛАДА О ИСТИНИ

Трагао сам за једном истином.
Ни сам не знам, гдје све нисам био.
Чепркао по разним сплеткама,
Тражио је па се изгубио.

Појави се сама, ниоткуда,
као сунце кад нагло засија.
Боже драги, да ли је стварно она,
Или само њена илузија!

Одустани! Тешко ћеш ме наћи.
Ни ја сама, некад, не знам гдје сам.
Свако има сопствену истину
чак се питам да л' сам – то што јесам;

Узалуд ћеш потрошити живот.
Путеви су моји трновити.
Чак и да ме некако пронађеш,
нећеш знати, а с тобом ћу бити.

Не тражи ме међу звјездицама,
Моја звијезда одавно је пала,
Изгубила битку са лажима
И дубоко негдје закопала

Уморна сам, скрхана од бола.
Радим ствари које не бих смјела.
Крила су ми сломљена напола,
а тако бих радо полетјела.

Потражи ме међу прогнанима!
Осуђени, што за правду моле,
Кога брига за туђу невољу!?
Туђе ране увијек мање боле.

Потражи ме на дну океана!
Гдје се струје вијековима бију
Испливаћу можда једног дана
Јер сам чиста, не знам што ме крију.